

📖 تحلیل هفته

به جای سرکوب معلمان با آنها مذاکره کنید
صادق کار

تجمع‌های اعتراضی معلمان که قرار بود در ۱۳ مهر، «روز جهانی معلم» به مناسبت این روز و در اعتراض به عدم توجه و رسیدگی مسئولین وزارت آموزش و پرورش به درخواست‌های مطالباتی معلمان و بازداشت تعداد زیادی از رهبران کانون صنفی معلمان در شهرهای مختلف کشور به دعوت کانون صنفی معلمان برگزار شود، بنا به تصمیم این کانون قرار است به جای ۱۳ مهر در روز پنجشنبه ۱۶ مهر در نقاطی که توسط کانون‌های صنفی مشخص شده، برگزار شوند.

از طرف دیگر، طبق اخبار منتشر شده، محمود بهشتی لنگرودی یکی از رهبران کانون صنفی معلمان که او هم مانند همکاران دیگرش به خاطر فعالیت‌های صنفی زندانی شده است، پس از یک هفته اعتصاب غذا، به دنبال درخواست خانواده‌های معلمین، سندیکاهای کارگری و همچنین درخواست خدابخشی، معاون دادستان و دادیار ناظر زندان، اعتصاب غذایش را جهت دادن فرصت به مسئولین برای رسیدگی به وضعیت معلمان زندانی، به مدت دو هفته به حالت تعلیق در آورده است.

با این حال، هم‌زمان با وعده‌ی معاون دادستان جهت رسیدگی به درخواست آقای بهشتی لنگرودی، هنوز نه تنها علائمی از طرف مسئولین آموزش و پرورش جهت رسیدگی به مطالبات و آزادی معلمان دیده نمی‌شود، بلکه خبرها حکایت از افزایش احضارها و تهدید فعالین سازمان‌های صنفی معلمان در شهرهای بزرگ و افزایش فعالیت‌های ماموران امنیتی و تشدید جو امنیتی برای جلوگیری از برگزاری تجمع‌های ۱۶ مهر معلمان در سراسر کشور دارد.

به رغم همه‌ی تدارکات سرکوبگرانه‌ی حکومت برای برهم زدن تجمع‌های سراسری ۱۶ مهر، به دلیل سراسری بودن تجمع‌ها و حمایت و آمادگی اکثر قریب به اتفاق معلمان از این حرکت صنفی و از کانون صنفی معلمان، جلوگیری از برگزاری تجمع‌های بسی دشوارتر از گذشته شده است و در واقع حکومت اینک با یک جنبش اعتراضی گسترده، پرتوان و آگاه روبه‌رو است که علاوه بر عادلانه، عاجل و قانونی بودن مطالبات و فعالیت‌هایش، دارای انسجام درونی و آمادگی مبارزاتی است و از حمایت گسترده‌ی اکثر گروه‌های اجتماعی و سازمان‌های جهانی معلمان و کارگران نیز برخوردار است.

بنا به همین دلایل، با زور و سرکوب و بی‌توجهی به مطالبات معلمان نمی‌توان جنبش معلمان را از صحنه حذف کرد. کما این‌که سرکوب‌های پیاپی سازمان‌های معلمان و فعالین‌شان از ابتدای روی کار آمدن جمهوری اسلامی، نه توانسته است به مبارزات معلمان خاتمه دهد و نه مانع شکل‌گیری و گسترش تشکلهای صنفی معلمان گردد.

از همین روی بهتر است دولت، به جای بی‌توجهی به مطالبات صنفی معلمان و سرکوب غیرقانونی تشکلهای و فعالین صنفی معلمان، معلمان زندانی را بی‌قید و شرط آزاد نماید، فعالیت آزادانه‌ی کانون‌های صنفی و دیگر تشکلهای معلمان و حق اعتصاب و تبعات آن را همان‌طور که برای اتحادیه‌های کارفرمایی پذیرفته و رعایت می‌کند، بپذیرد، و با نمایندگان واقعی معلمان،

مطابق مقاله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین‌المللی کار بر سر مطالبات معلمان مذاکره و قرارداد ببندد. در غیر این صورت باید منتظر افزایش اعتراضات و گسترده‌تر شدن دامنه و پیامدهای آنها باشد.

📖 از تجربه دیگران

حقوق کارگران و جنبش مردم‌سالاری در ایران - ۷
برای ساختن یک دموکراسی اجتماعی
فرهاد نعمانی، استاد دانشگاه آمریکایی پاریس
سهراب بهداد، استاد و صاحب کرسی جان هریس
ترجمه: گودرز
کارگران در ایران
دنباله‌ی شماره‌ی قبل:

وزارت کار و امور اجتماعی اتحادیه‌های مستقل کارگری را به رسمیت نمی‌شناسد و به آنان اجازه‌ی تشکیل نمی‌دهد. از سال ۲۰۰۵ به این طرف، خانه‌ی کارگر با حملات قانونی و غیرقانونی به اجتماعات کارگری مستقل، به‌وسیله‌ی عوامل رسمی و غیررسمی خود، تشکیل اتحادیه‌های صنفی را به وسیله‌ی کارگران غیر ممکن نموده است. رهبران چنین اتحادیه‌هایی به زندان فرستاده شده و خانواده‌هایشان هم تهدید شده‌اند و گاه مورد ضرب و جرح قرار گرفته‌اند. به‌طور مثال در نهم ماه مه ۲۰۰۵ اعضای اتحادیه‌ی رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران که عضو خانه‌ی کارگر و شورای اسلامی کار بوده‌اند، به تجمع اتحادیه‌ی مستقل رانندگان اتوبوس تهران حمله کردند. این واقعه به دستگیری رهبران و مسئولان اتحادیه‌ی فوق‌الذکر انجامید و حتی شخصی با تیغ صورت یکی از مسئولین اتحادیه و زبان او را مجروح نمود.

اصلاح‌طلبان به خانه‌ی کارگر فشار می‌آورند که تشکیل انجمن‌های صنفی را توسعه دهد، از آن رو که مایل‌اند شکل‌هایی با نام و شکل جدید جای «خانه‌ی کارگر» و شوراهای اسلامی کار را، که دیگر در میان کارگران اعتباری ندارند، بگیرند. اصلاح‌طلبان همچنین دوست دارند رابطه‌شان را با سازمان بین‌المللی کار (ILO) *International Labor Office* بهبود بخشند. این سازمان در بررسی وضعیت کارگران در ایران «خانه‌ی کارگر» را بعنوان یک تشکل وابسته به دولت شناسایی کرده است.

جمهوری اسلامی ایران مصوبات کنوانسیون آزادی تشکل و حمایت از حق سازماندهی شماره ۸۷ مورخ ۱۹۴۸ و کنوانسیون آزادی سازماندهی و قرارداد جمعی کارگران مصوب شماره ۹۸ مورخ ۱۹۴۹ را به رسمیت نشناخته و آن‌ها را امضا نکرده است. پذیرش این کنوانسیون‌ها تغییرات جدی در فصل ششم قانون کار را ضروری می‌سازد که بالنتیجه منجر به پذیرش رسمی اتحادیه‌های مستقل صنفی خواهد شد. خاتمی تصمیم داشت این کنوانسیون‌ها را قبل از پایان دوره‌ی ریاست جمهوری خود رسماً بپذیرد اما «خانه‌ی کارگر» موفق شد سد راه این پروسه شده و آن را متوقف کند. بعدها در سال ۲۰۰۵ کاندیدای اصلاح‌طلبان تشکیل انجمن‌های صنفی مستقل را به‌عنوان بخشی از اهداف انتخاباتی خود تبلیغ کرد ولی در انتخابات موفقیت نداشت. کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری *International Trade Union Confederation (ITUC)* هم از وضعیت حقوق بشر و حقوق اتحادیه‌ها در ایران انتقاد کرده است.

مدیریت فعلی «خانه‌ی کارگر»، از جمله دبیرکل آن علیرضا محجوب، از نزدیکان رییس‌جمهور اسبق هاشمی رفسنجانی و حزب طرفدار بازار آزاد وی «کارگزاران سازندگی» است. همچنین به‌عنوان نماینده‌ی مجلس شورای اسلامی، محجوب رییس کمیته‌ی کار در مجلس نیز هست. از ۱۹۸۲ تا سال ۱۹۹۷ او نماینده‌ی کارگران

و مشاور کارگری میرحسین موسوی نخست وزیر و رییس‌جمهور هاشمی رفسنجانی بود. با توجه به این‌که محبوب معروف است که آشکارا در طی سی سال گذشته علیه جنبش کارگری سکولار و غیرمذهبی فعال بوده است، به‌ویژه در سال‌های اول انقلاب، طنزآلود است که بدانیم محبوب در پایان دهه‌ی ۱۹۹۰ جزو مؤسسين مؤثر حزب اسلامی کار بود که یکی از هیجده تشکل سیاسی بود که مجمع مشترک اصلاح‌طلبان را تشکیل می‌دادند.

از سوی دیگر رابطه‌ی بین علیرضا محبوب و احمدی‌نژاد چندان خوب نیست. احمدی‌نژاد نمی‌تواند از نزدیکی محبوب به هاشمی رفسنجانی و اصلاح‌طلبان اسلامی چشم‌پوشی کند. در همین زمینه دولت احمدی‌نژاد به‌نظر می‌رسد آماده باشد تا نمایندگان خود را به رأس رهبری شوراهای اسلامی کار ارتقاء دهد و از نفوذ «خانه‌ی کارگر» بکاهد. احمدی‌نژاد در این هدف نسبتاً موفق بوده است و «خانه‌ی کارگر» در نتیجه‌ی اختلافات احمدی‌نژاد و محبوب موقعیت خود را در دریافت حمایت دولتی از دست داده است. نتیجتاً دولت احمدی‌نژاد مایل است رسماً رابطه‌ی شوراهای اسلامی کار را با خانه‌ی کارگر قطع کرده و تحت عنوان غیرسیاسی کردن کارگاه‌ها و محیط‌های کارگری، شوراهای اسلامی را تحت نظارت وزارت کار و امور اجتماعی درآورد. این نشان می‌دهد که دولت احمدی‌نژاد نه مایل است شوراهای مستقل و سکولار کارگری تشکیل شوند و نه مایل است اجازه دهد شوراهای شبکه‌ی تشکل‌های تحت‌الحمایه‌ی دولت زیر نفوذ خانه‌ی کارگر باشند. احمدی‌نژاد دانا خانه‌ی کارگر را به اتهام سیاسی‌کاری و فعالیت سیاسی در محیط‌های کار هدف انتقاد قرار می‌دهد.

«خانه‌ی کارگر» و محبوب، در اثر شکست در مبارزه برای احقاق حقوق کارگران، مورد انتقاد اعضای اتحادیه‌های صنفی کارگری هم قرار دارند. نفوذ مذهبی آن نیز در میان اعضای جوان بُرد چندان‌ی ندارد و پیشرفت اتحادیه‌های مستقل، «خانه‌ی کارگر» را به یک تشکل بی‌فایده تبدیل کرده است. در این شرایط رهبری «خانه‌ی کارگر» نیز به رابطه بین شوراهای اسلامی کار و «خانه‌ی کارگر» نگاهی تازه پیدا کرده است. «خانه‌ی کارگر» در این راستا اخیراً تمایلی هم به اهمیت فرم‌های جدیدی از اتحادیه‌های صنفی نشان داده است، در حالی که از سیاست‌های ضدکارگری دولت احمدی‌نژاد انتقاد می‌کند. با این وجود «خانه‌ی کارگر» همچنان از امکانات و توان وسیع اداری، اقتصادی و مدیریتی برخوردار است. در عین حال گرچه محبوب امیدوار است که اختلاف بین دولت و «خانه‌ی کارگر» را ترمیم کند و آن را به اختلافات درونی اقشار مختلف درون رژیم جمهوری اسلامی کاهش دهد، سعی احمدی‌نژاد برای کشیدن تمام تشکل‌های کارگری به زیر کنترل مستقیم دولت غیر قابل انکار است.

اخبار خارجی

فیلیپین

احتمال بیکاری ۱ میلیون کارگر کشاورزی در اثر جهنم ال نینو

فیلیپین استار، ۵ اکتبر ۲۰۱۵

کنگره‌ی اتحادیه‌های کارگری فیلیپین-ناگکایسا طی فراخوانی به دولت مرکزی این کشور، از آن خواسته است که طرح‌های لازم را برای مقابله با بیکاری احتمالی ۸۰۰ هزار تا ۱ میلیون کارگر کشاورزی، در اثر موج گرمای جهنمی موسوم به ال نینو، تدوین کند .

این بزرگ‌ترین اجتماع کارگری فیلیپین اعلام داشته است که کارگرانی که در معرض بیکاری‌اند، باید مشمول برنامه‌های معیشتی و حمایتی دولت مرکزی و طرح‌های دولت محلی برای مقابله با ریسک گردند .

عکس، که در ماه می امسال گرفته شده، دختری را در حال آزمایش زمین شیارشده در اثر گرمای جهنمی ال نینو نشان می دهد

جرارد سنو، معاون مدیرعامل «ائتلاف اتحادیه های کارگری» می‌گوید: ما از دولت می‌خواهیم که کارگران بخش کشاورزی را که ممکن است در اثر این پدیده‌ی جوی حاد بیکار شوند، در طرح‌های خود برای مقابله با ریسک منظور کند. این کارگران از خسران مضاعف رنج می‌برند. آن‌ها نه فقط معیشت و درآمدشان را از دست می‌دهند، بلکه به عنوان مصرف کننده نیز زیان می‌بینند."

سنو حمایت کنگره را از فراخوان سناتور فرانسیس اسکودرو اعلام کرد. نامبرده روز جمعه‌ی گذشته از حکومت مرکزی خواست که یک گروه عمل چندوزارتی را برای تدوین نقشه‌ی راهی جهت مقابله با ال نینو، به وجود آورد.

داده‌های دفتر آمار کشاورزی فیلیپین نشان می‌دهند که در آوریل امسال ۱۱/۴ میلیون کارگر در بخش کشاورزی به کار اشتغال داشته‌اند و این تعداد ۴۰۰ هزار نفر کمتر از سال قبل بوده است. این تعداد شکارچیان، جنگل‌کاران و ماهیگیران را نیز شامل می‌شود .

آلن تانجوسای، سخن‌گوی کنگره‌ی نامبرده پیش‌بینی می‌کند که کاهش سریع اشتغال در بخش کشاورزی، که از آغاز ال نینو بروز نموده، ادامه یابد. داده‌های دفتر آمار فیلیپین نیز حاکی از چنین کاهش‌ی‌اند .

این کاهش در درجه‌ی نخست معلول گرمای جهنمی ال نینو است که زیربخش‌های شیلات و سبزی‌کاری را متأثر کرده است .

تانجوسای می‌گوید: "کارگران کشاورزی خاصه در مناطق روستایی، دستمزد ناچیزی دریافت می‌کنند. به همین دلیل هم ما در این بخش شاهد ضریب بیکاری بالایی هستیم. با این حال این بخش هنوز در طرح‌های دولت برای مهار ریسک منظور نشده‌اند."

بخش کشاورزی فیلیپین از سال ۲۰۱۱ به این سو شاهد کاهش مداوم شمار کارگران بخش کشاورزی بوده است: ۱۲/۲ میلیون نفر در سال ۲۰۱۱، ۱۲ میلیون نفر در سال ۲۰۱۲، ۱۱/۸۳ میلیون نفر در ۲۰۱۳ و ۱۱/۸ میلیون نفر در سال ۲۰۱۴. در ژوبیه امسال تعداد بیکاران در این بخش به ۷۵۵ هزار نفر بالغ شد .

سازمان خدمات جوی، ژئوفیزیک و نجومی فیلیپین اعلام کرده‌اند که ۵۸ درصد کشور اکنون از ال نینو متأثر شده است و تا فوریه ۲۰۱۶ می‌تواند تا ۸۵ درصد افزایش یابد .

فرانسه

فرار مدیران ایرفرانس از پشت میز مذاکره بر سر کاهش مشاغل

بی.بی.سی.، ۵ اکتبر ۲۰۱۵

دو تن از مدیران ایرفرانس در جریان مذاکره بر سر کاهش مشاغل، توسط کارگران خشمگین ناکزیر به فرار شدند.

مدیرکل و مدیر منابع انسانی شرکت هواپیمایی ایرفرانس، مجبور شدند با لباس‌های پاره از توده اطراف شرکت بالا بکشند و فرار کنند.

خاویر بروستا، مدیر منابع انسانی و پیر پلیسونیر، مدیر شرکت هواپیمایی ایرفرانس، مجبور شدند با لباس‌های پاره از توده اطراف شرکت بالا بکشند و فرار کنند. چند نفر از مدیران زخمی شدند.

این افراد در کار مذاکره بر سر حذف ۲۹۰۰ شغل در دفتر مرکزی ایرفرانس بودند که صدها کارگر به آنان یورش آوردند.

خلبانان پیش‌تر اعلام کرده بودند که [برای پر کردن جای خالی همکارانشان] حاضر به افزایش ساعات کارشان نیستند.

شرکت ایرفرانس -ک.ا.ا.م- اعلام کرده است که علیه «خشونت انباشته»ی معترضان شکایت خواهد کرد.

این شرکت متعاقباً حذف مشاغل را به عنوان جزیی از نقشه‌ی بزرگی برای بازسازی، موسوم به «برآمد ۲۰۲۰»، تأیید کرد. طبق این نقشه از سال ۲۰۱۷ به برخی پروازها به هند و آسیای جنوب غربی نیز خاتمه داده خواهد شد .

اقدامات مورد نظر مدیریت، شامل خاتمه کار ۱۷۰۰ کارگر زمینی، ۹۰۰ نفر پرسنل هوایی، ۳۰۰ خلبان و همچنین کاهش ۱۰ درصد از پروازهای طولانی، تقلیل ناوگان‌های پرواز و افزایش ساعات کار خلبانان است .

ایرفرانس می‌گوید که این طرح موجب تقلیل هزینه‌ها به میزان ۱/۸ میلیارد یورو در عرض دو سال خواهد شد .

یک ساعت هم طول نکشید که مذاکره بین مدیریت و اتحادیه‌ها بر سر این طرح، متوقف شد .

مدت کوتاهی پس از آن‌که چهار اتحادیه اعلام کردند که دست به اعتصاب خواهند زد، صدها تظاهرکننده به ساختمان مرکزی ایرفرانس، که مذاکرات در آنجا جریان داشت، وارد شدند .

ایرپرفانس اعلام کرد که می‌کوشد کارگران اضافی داوطلبانه به کارشان خاتمه دهند، اما اخراج اجباری هم منتفی نیست . مانوئل والس، نخست‌وزیر فرانسه، در واکنشی نسبت به این رویداد، ضمن اعلام حمایت خود از مدیریت ایرپرفانس، گفت که چنین رفتاری توهین‌آمیز است. دولت فرانسه صاحب ۱۷/۶ درصد سهام ایرپرفانس است .

سود ایرپرفانس، قسمی در اثر اعتصابات خلبانان، کاهش یافته است. خلبانان به افزایش بودجه‌ی ترانس‌اویا – شرکت وابسته به ایرپرفانس – معترض‌اند .

ایرپرفانس در فاصله‌ی ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ در پاسخ به رقابت بین شرکت‌های هواپیمایی در اروپا، ۵۵۰۰ نفر از کارگانش را اخراج کرد . این شرکت، که مجموعاً ۵۲ هزار نفر را در استخدام دارد، گفته است که با وضعی روبروست "که رسیدن به توافقی برای افزایش کارآیی جهت سودآوری در بلند مدت غیر ممکن شده است."

شرکت افزوده است که "ارائه‌ی یک طرح آلترناتیو را اساسی می‌دانسته است" و از این رو به مدیریت اختیار داده بوده است که چنین طرحی را به اجرا بگذارند .

امریکا

تهدید «کارگران متحد اتومبیل سازی» به اعتصاب در مرکز عملیاتی فیات -کرایسلر امریکا

رویتز، ۶ اکتبر ۲۰۱۵

«اتحادیه‌ی کارگران متحد اتومبیل سازی (UAW)» درصدد برگزاری اعتصاب و توقف تولید در واحدهای مختلف مرکز عملیات فیات-کرایسلر امریکاست. اگر این اعتصاب برپا شود، نخستین مورد اعتصاب از سال ۲۰۰۷ به این سو در این واحد خواهد بود .

عکسی از پیکت کارگران فیات- کرایسلر در سپتامبر سال جاری

کریستین ژیتزک، تحلیل‌گر روابط کار در مرکز تحقیقات صنایع اتومبیل، می‌گوید که در آخرین باری که کارگران متحد اتومبیل‌سازی دست به اعتصاب زدند، این مرکز عملیاتی محدود به کرایسلر بود و اعتصاب هم به دلیل جنبه‌ی نمایشی آن به «اعتصاب هالیوود» معروف شد. آن اعتصاب، که در هفته‌ی دوم اکتبر ۲۰۰۷ برپا شد، شش ساعت طول کشید.

کارگران متحد اتومبیل‌سازی در فیات- کرایسلر و جنرال‌موتورز تا سال اخیر از سلاح اعتصاب محروم بود. این محرومیت مبتنی بر تعبیه‌هایی بود که حمایت دولت برای پیش‌گیری از ورشکستگی این شرکت‌ها ایجاد می‌کرد.

کارگران متحد اتومبیل‌سازی باید تعادلی بین نیاز به موضعی قدرتمند در برابر مدیریت فیات- کرایسلر از سویی و از سوی دیگر نگرانی‌هایی که نسبت به ادامه‌ی کار مرکز دارد، ایجاد کند. این نگرانی‌هایی که می‌توانند برای اعضای خود اتحادیه ناخوش‌آیند باشد .

آرتور شوآرتز، مشاور در روابط کار و مذاکره کننده‌ی پیشین جنرال موتورز می‌گوید: "توپ آلان در زمین اتحادیه است. آلان به عهده‌ی آنهاست که مجرای امور را تعیین کنند."

شوآرتز می‌گوید که دنیس ویلیامز، پریزیدنت اتحادیه، خواهان یک اعتصاب طولانی نیست، زیرا یک اعتصاب طولانی می‌تواند خساراتی را به اعضای آن تحمیل کند و فیات-کرایسلر را زمین‌گیر کند.

او می‌افزاید: "مهم نیست اعضای اتحادیه چه فکر می‌کنند، واقعیت این است که کرایسلر وضع مالی خوبی ندارد و یک اعتصاب طولانی می‌تواند آن را از پا درآورد."

هاری شایکن، پروفیسور روابط کار در دانشگاه کالیفرنیا هشدار می‌دهد: "تعیین ضرب‌الاجل برای اعتصاب هنوز اعتصاب نیست. امروزه اعتصاب در مجموعه‌ی روابط اقتصادی بسیار به ندرت رخ می‌دهند."

📖 کارگران ایران اخبار و رویدادهای جنبش کارگری

از چندی پیش در دنیاى مجازى، کمپین تحریم خرید خودروى صفر کیلو متر داخلى راه‌اندازى شده است. این حرکت با استقبال پر شور کاربران اینترنتى مواجه گردیده است. از اصلی‌ترین و مهم‌ترین علل همراهى مردم و پشتیبانى از این کمپین، مى‌توان نارضایتى خریداران خودروهاى داخلى از کیفیت نامرغوب این خودروها، نامناسب و غیرمنطقى بودن قیمت خودروها با کیفیت ساخت و همچنین لطماتى که مردم از بابت کیفیت پایین این خودروها متحمل شده‌اند به ویژه نارسایى در خدمات بعد از فروش را بر شمرد.

تعدادى از کارگران ماشین‌سازى‌هاى تهران به دلیل به خطر افتادن امنیت شغلى‌شان در رابطه با این کمپین، درمقابل مجلس تجمع اعتراضى برگزار کردند. دلیل تعداد نه چندان زیاد کارگران معترض در این تجمع در مقایسه با کل کارکنان این کارخانجات را مى‌توان غیرقانونى بودن فعالیت تشکلات صنفى حتى در حد و اندازه‌ی تشکلهای مورد تایید قانون کار در این مراکز کارى دانست.

واکنش آقای محمد رضا نعمت‌زاده وزیر صنعت، معدن و تجارت به کمپین تحریم خرید خودروى صفر کیلومتر داخلى بسیار تند و عصبى بود. وی این کمپین را به ضدانقلاب نسبت داد و اعلام کرد علی‌رغم فعالیت این کمپین، هیچ مشکلى برای فروش خودروهاى ساخت داخل وجود ندارد و به زودى به قیمت خودروها افزوده خواهد شد. علی‌رغم ادعای وزیر صنعت، معدن و تجارت، بر اساس گزارش مرکز آمار، صنایع خودرو سازی با افت تولید و بحران شدید فروش تولیدات خود روبه‌رو است.

علت افت کیفیت تولید خودروهای داخلی را نالایق بودن مدیران انتصابی این موسسات، نبود برنامه‌ی نوسازی این‌گونه کارخانجات در کشور و عدم وجود نهادهای مستقل نظارت و کنترل کیفیت در ایران بایستی دانست. نامناسب بودن قیمت فروش خودروها به سهم‌بری نهادهای و استخدام گسترده‌ی وابستگان دولت نهم و دهم در بخش اداری این کارخانجات (که نقش چندانی در تولید ندارند ولی دستمزد و مخارج دریافتی‌شان به قیمت تمام شده‌ی خودروها افزوده می‌شود) برمی‌گردد. واکنش مدیران این واحدهای صنعتی به بحران پیش آمده در نوع خود معمول کشورمان بود. آن‌ها اقدام به کسر مزایای شغلی، حق شیفت و دیگر مزایای کاری کارگران نمودند.

عوامل پشت پرده‌ی این کمپن را کسی نمی‌شناسد، ولی می‌توان کسانی را که از وضعیت پیش‌آمده نفع می‌برند شناسایی کرد. مافیای واردکنندگان اتومبیل‌های گران‌قیمت در فکر و برنامه‌ریزی تسخیر بازار خودروهای ارزان قیمت هستند که مصرف‌کننده‌ی میلیونی دارد و بورس‌بازان سهام در این شرایط که ارزش سهام بسیار پایین است، اقدام به خرید خواهند کرد چون می‌دانند با حمایت دولت از این‌گونه صنایع، سود هنگفتی در انتظار آن‌ها خواهد بود. در ذیل به چند خبر از بیکاری کارگران در صنایع وابسته به خودروسازی اشاره خواهد شد.

۱- صنایع لاستیکی پارمیدا در شهر صنعتی شرق سمنان ۴۰ نفر از کارگران موقت خود را که بیش از ۱۰ سال سابقه‌ی کاری داشته‌اند، از کار اخراج نموده و ۳۰ نفر دیگر در نوبت اخراج قرار دارند. بعد از اخراج‌های اخیر در این واحد صنعتی، بیش از ۳۰۰ کارگر استخدام موقت هنوز به کار اشتغال دارند. وضعیت پیش‌آمده باعث شده تا باقیمانده‌ی کارگران از بابت امنیت شغلی خود احساس خطر نمایند. کارخانه‌ی صنایع لاستیکی پارمیدا با وجود اینکه هیچ مشکلی در زمینه‌ی تولید و فروش نداشته، به سبب عدم دریافت معوقات مالی و طلب خود از تولیدکنندگان بزرگ خودرو، دچار بحران مالی شده است.

۲- کارخانه‌ی ارسال لاستیک واقع در ناکستان قزوین که در زمینه‌ی تولید آج لاستیک فعالیت داشته، به سبب مشکلات مالی و نداشتن بازار فروش دچار مشکل گردیده و با تعطیلی این واحد صنعتی ۲۵ کارگر آن بیکار شدند.

۳- تولیدات کارخانه‌ی بسا پارس صنعت در ناکستان قزوین که در زمینه‌ی تولید موتور خودرو فعالیت داشته به سبب کاهش سفارشات متوقف شده است. ۵۷ کارگر استخدام موقت این واحد صنعتی بابت امنیت شغلی خود احساس نگرانی می‌کنند. کارگران در باره‌ی علت نگرانی خود می‌گویند به دلیل کاهش محصولات خودروسازان بزرگ، حجم محصولات این کارخانه که به روزی ۹۶۰ دستگاه می‌رسید اکنون به صفر رسیده است.

۴- کارخانه‌ی نوآوران ابری تولیدکننده‌ی قطعات خودرو واقع در پاکدشت رکود بازار فروش خودروهای ساخت داخل، به این واحد صنعتی که در زمینه‌ی تولید بالابر شیشه‌ی خودرو فعالیت دارد لطمه وارد کرده است. کارفرما برای کاهش هزینه‌های جاری خود، تاکنون بیست نفر از کارگران استخدام موقت را که متوسط سابقه‌ی کار آن‌ها ۱۰ سال بوده از کار اخراج نموده است.

📖 **حوادث کار**

📖 **اطلاعیه‌ها**

ملاقات علی نجاتی با خانواده اش

لازم به ذکر است که علی نجاتی بیست روز پیش با هجوم مامورین امنیتی به منزلش دستگیر شده است و همچنان مسئولین امنیتی ازدادن توضیحی به وی و خانواده اش در رابطه با دلایل بازداشتش خودداری می نمایند. نجاتی دچار ناراحتی قلبی بوده و بر اساس نظر پزشک معالجش قرار گرفتن در شرایط استرس زا برای این فعال کارگری بسیار خطرناک است.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری ضمن محکوم کردن تداوم بازداشت علی نجاتی ، خواهان آزادی فوری این فعال کارگری بوده و اعلام می دارد با توجه به وضعیت جسمانی این کارگر زندانی، مسئولیت سلامت وی بر عهده مسئولین امنیتی و قضایی می باشد.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری

۱۶ مهر ۱۳۹۴

براساس خبر دریافتی، خانواده علی نجاتی فعال کارگری دیروز ۱۵ مهر با علی نجاتی در زندان کارون اهواز ملاقات کردند.

بر اساس این گزارش دو روز قبل وی به خاطر درد در ناحیه قفسه سینه و تپش قلب به بهداری زندان منتقل شده بود. این فعال کارگری با توجه معاینات پزشک بهداری زندان نامبرده دچار نوسان در فشار خون بوده است. لازم به ذکر است که روز ۱۴ مهر خانواده علی نجاتی داروهای وی را به زندان تحویل داده اند.

گزارش

قطع نامه پایانی تجمع شانزدهم مهرماه ۱۳۹۴ به مناسبت روز جهانی معلم

به نام خداوند جان و خرد

امروز ، ما فرهنگیان استان ..... همراه و هماهنگ با معلمان سراسر کشور، طبق اصل ۲۷ قانون اساسی گردهم آمده ایم تا به بی توجی های دولت و مجلس به خواسته های فرهنگیان کشور و برخورد قهری قوه قضائیه با فعالان صنفی، با سکوت خود اعتراض کنیم.

با وجود پافشاری بخشی از بدنه آموزش و پرورش مبنی بر بزرگداشت روز جهانی معلم در دوشنبه ۱۳ مهر، تشکل های صنفی فرهنگیان، تصمیم گرفتند به منظور نشان دادن حسن نیت خود و جلوگیری از تعطیلی کلاس های درس، این مناسبت را با سه روز تاخیر، در روز پنجشنبه ۱۶ مهر برگزار نمایند.

در میان مطالبات متعدد گروه ها، احزاب، جمعیت ها و اصناف، خواسته های عدالت خواهانه ی صنفی، مطالبه ای بدیهی است که فلسفه حکومت ها براساس آن بنا می شود. بی توجهی به تنظیم، اجرا و نظارت بر قوانینی که نظامی عادلانه بر حقوق و مزایای عموم کارکنان دولت برقرار کند، توسط جامعه فرهنگیان کشور قابل اغماض و چشم پوشی نیست.

قوای سه گانه کشور هر کدام به شیوه ای به حاکمیت این روند تبعیض آلود و ناعادلانه کمک کرده اند، پر واضح است که این امر مسبوق به چندین دهه سابقه است و صرفاً منحصر به این دولت نیست.

دولت فعلی که با شعارهایی نظیر تنش زدایی در روابط خارجی، مهار تورم، توجه به بخش آموزشی و بهداشت، میدان دادن به تشکلهای مدنی، حذف نگاه امنیتی به اعتراضات و انتقادات و ... به روی کار آمد، در حوزه هایی که مربوط به جامعه فرهنگیان بود عملاً تغییری را رقم نزد. افزایش ناچیز بودجه آموزش و پرورش، برقراری نگاه امنیتی به اعتراضات صنفی، ادامه روند محدود کردن فعالیت تشکل های صنفی و فشار بر این فعالان، توسط نهادهای امنیتی وابسته به دولت و تعامل معامله گونه تیم مدیریتی وزارت متبوع با نمایندگان مجلس چهره ای مطلوب از دولت در بین فرهنگیان ترسیم نکرده است. در حالی که جامعه معلمان کشور پس از عبور از سال های سخت گذشته، به تدبیر این دولت امیدها بسته بودند.

این دولت نقشه راه و برنامه مشخصی برای برقراری عدالت در حقوق و مزایا و رفع تنگناهای فرهنگیان کشور ندارد. اجرای نظام رتبه بندی که با تبلیغات گسترده دولت همراه بود، علاوه بر اینکه درصد مهمی از فرهنگیان کشور را شامل نمی شود قابلیت رفع تبعیض در حقوق و مزایا بین سایر کارکنان دولت با فرهنگیان را ندارد.

انتظار جامعه فرهنگیان کشور از دولت این است که نظامی عادلانه برای حقوق و مزایای کلیه کارکنان دولت طراحی و اجرا کند، سپس رتبه بندی به عنوان یک امتیاز برای شغل معلمی در نظر گرفته شود تا ضمن جذب افراد توانمند به این شغل انگیزه مطالعه، تحقیق و تلاش را در بین آموزگاران تقویت نماید.

دولت یازدهم تا کنون دو لایحه بودجه به مجلس ارائه داده است که در هر دوی آنها، بر خلاف وعده های رئیس جمهور محترم، نشانه ای از توجه ویژه به بخش آموزش دیده نمی شود. دولت در سال ۹۴ با وجودی که در برخی وزارت خانه ها، بودجه افزایشی ۷۰ درصدی را رقم زد در حوزه آموزش و پرورش سیاست دولت قبل را ادامه داد، به گونه ای که رشد بودجه ی آموزش و پرورش کمتر از نرخ رشد تورم شد. هم چنین حمایت گسترده جامعه میلیون ی فرهنگیان کشور در روی کار آمدن این دولت اثری تعیین کننده داشت، طبیعی است در صورت بی توجهی به حقوق مادی و معنوی ایشان، به ادامه ی این روند تبعیض آلود رای نخواهند داد.

اغلب نمایندگان مجلس در این دوره و دوره های قبل در برابر تبعیض های ناروا که امروز نایب رئیس مجلس آن را بی عدالتی شفاف در حقوق فرهنگیان میدانند، سکوت کرده اند. آنها بارها ضرب و شتم معلمانی را دیدند که برای دادخواهی به مجلس روی آورده بودند، اما متاسفانه با سکوتشان، سیاست های تبعیض آمیز قوه مجریه و قوه قضائیه را تأیید کردند و به معلمان کشور پیام دادند که در این خانه جایی برای شما نیست.

تقریباً جایی در جهان نمی توان یافت که افرادی را که به مدنی ترین شیوه ممکن اعتراض صنفی خود را اعلام می کنند، با برچسب اتهامات امنیتی بازداشت کنند و زندان های طویل المدت برای آنها صادر نمایند. رفتار قوه قضائیه با معلمان کشور، نه تنها در جهان بی بدیل است بلکه هیچ جایگاهی نیز در آموزه های دینی ندارد. جای بسی تاسف است که بدترین برخورد با معلمان، در کشور ی صورت می گیرد که ارزشمندترین فاخر ترین توصیه های دینی در باب حفظ حرمت و جایگاه آنها بیان شده است.

ظاهراً در این آب و خاک، اعتراض و انتقاد به عملکردهای ناصواب، گناهی نابخشودنی است. گویا در قوه قضائیه صدای مظلومیت فرهنگیان شنیده نمی شود، هر معلمی که بنابر وظیفه ی ذاتی خود، از حقتش دفاع کند، پاسخش را با آرای قضایی و زندان دریافت می کند.

قوه ی قضائیه که باید دست ما را بگیرد و در برقرار ی عدالت یاریگر ما باشد و گرد ستم از چهره ی فرهنگ و فرهنگی بزداید، دست رد بر سینه آنها میزند و در تکمیل عملکرد سایر قوا و نهاد نظامی خاص، در گوشه سلول مان می نشاند تا سزای عدالت خواهی را در این مملکت به همگان بنمایاند.

بر همین اساس و در جهت بهبود و اصلاح سیستم آموزشی کشور، اهم خواسته های جامعه ی فرهنگیان به شرح ذیل اعلام می گردد :

۱_ حق تحصیل رایگان طبق اصل سی قانون اساسی و توقف خصوصی سازی مدارس

۲_ رفع تبعیض های ناروا بین کارکنان آموزش و پرورش با سایر کارکنان دولت

- ۳_ همترازی سطح حقوق باز نشستگان (بخصوص باز نشستگان سنوات قبل) با شاغلین
  - ۴_ ارائه بیمه درمانی و تکمیلی در شأن جامعه فرهنگیان
  - ۵_ رفع هرگونه تبعیض در اجرای دقیق و عملیاتی نظام هماهنگ پرداخت، از جمله بند ۵ ماده ۶۸ قانون خدمات کشوری.
  - ۶_ اجرای قانون بازنشستگی پیش از موعد فرهنگیان و پرداخت سریع و کامل پاداش بازنشستگی
  - ۷_ رفع کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه همکاران فرهنگی زن مانند حق عائله مندی
  - ۸_ حذف فضای امنیتی از آموزش و پرورش کشور
  - ۹_ پایان اعمال فشار علیه کانون های صنفی فرهنگیان و رفع موانع موجود در مسیر فعالیت کانون های صنفی معلمان و همکاری در جهت برگزاری هرچه سریعتر مجامع عمومی این تشکل ها
  - ۱۰_ آزادی هرچه سریعتر فعالان صنفی آقایان : بدایق، عبدی ، باغانی ، هاشمی و بهشتی و توقف اجرای احکام صادر شده علیه ایشان
- شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان

اعتراض پرستاران آملی به رد صلاحیت شدن در انتخابات نظام پرستاری کشور

عضو هیئت مدیره نظام پرستاری آمل گفت: تعدادی از پرستاران آملی نسبت به رد صلاحیت شدن در انتخابات نظام پرستاری کشور معترض هستند و از مسئولان پاسخ قانع کننده ای در مورد این اقدام مهم می خواهند. به گزارش ۱۶ مهر فارس ، رد صلاحیت تعدادی از پرستاران این شهرستان در انتخابات نظام پرستاری کشور موجب ایجاد اعتراض سفیدپوشان جامعه سلامت شد. این افراد در نحوه و چگونگی رد صلاحیت تعدادی از پرستاران معترض هستند و این اقدام را بدون علت قانع کننده می دانند.

عضو هیئت مدیره نظام پرستاری آمل هم در نامه ای به روسای هیئت اجرایی و هیئت نظارت بر انتخابات نظام پرستاری کل کشور از مسئولان خواستار دلایل قانع کننده برای رد صلاحیت پرستاران شد.

وی بیان کرد: در پی رد صلاحیت تعدادی از پرستاران فعال در حوزه سلامت، در بین آنها ایجاد تردید نسبت به نیت مسئولان نظام پرستاری کشور ایجاد شد که به احتمال زیاد مصالح وزارت مطبوع در این بین در نظر گرفته شد.

وی بیان کرد: این سئوالات در ذهن پرستاران ایجاد شده که اتفاقی در انتخابات باعث شد تا در دوره فعلی افراد رد صلاحیت شوند.

وی تصریح کرد: سؤالات بی‌شماری در ذهن پرستاران آملی به‌وجود آمده که از مسئولان می‌خواهند برای پاسخ‌گویی به آن با سرعت تا مدت زمان پایان اعتراض، به‌صورت شفاف پاسخ دهند و اگر جواب‌شان طبق مستندات و ارائه مدارک مستدل باشد، پاسخ مناسب، در خور شأن و منزلت پرستاری به همکاران ارائه می‌کنیم.

عضو هیئت‌مدیره نظام پرستاری آمل خاطر نشان کرد: اگر پرستاران معترض با عدم پاسخ‌گویی یا نداشتن مدرک، دلیل و برهان قانع‌کننده از سوی مسئولان هیئت نظارت بر انتخابات نظام پرستاری کل کشور روبه‌رو شوند در می‌یابند که این مسئولان فقط قصد مهندسی انتخابات را داشتند.

این مقام مسئول یادآور شد: منتظر هستیم تا مسئولان دلایل خود را در این رد صلاحیت‌ها منتشر کنند و پاسخ‌گوی پرستاران باشند.